

Balassagyarmati Törvényszék

27.P.20.183/2022/33.szám

A Balassagyarmati Törvényszék dr. Tara Beáta (1027 Budapest, Varsányi Irén u. 21. fszt. 1.) ügyvéd által képviselt felperes1 (lakcím1) felperesnek – dr. Mátrai Mihály (1126 Budapest, Beethoven u. 6.) ügyvéd által képviselt alperes1 (lakcím2.) I. rendű és Alperes2 (lakcím2.) II. rendű alperes ellen ajándék visszakövetelése iránt indított perében meghozta az alábbi

ítéletet:

A törvényszék a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a törvényszék a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I. és II. rendű alpereseknek együttesen 1.270.000.- (egymillió-kettőszázhetvenezer) Ft perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezéssel lehet élni, melyet előterjesztése esetén a Balassagyarmati Törvényszéken kell elektronikus úton benyújtani a Fővárosi Ítéltáblához címzetten.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja vagy a tárgyaláson fogantatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésben kell előterjesztenie.

A Fővárosi Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselet kötelező.

Indokolás

[1] Az I. és II. rendű alperesek a felperes szülei.

[2] 2014. május 7. napján a felperes és az I. rendű alperes ajándékozási szerződést kötött – egyéb ingatlanok mellett - az alábbi ingatlanokra:

Település helyrajzi szám

helység	1514	helység	1665	helység	1743
helység	1528	helység	1670/1	helység	1746
helység	1553	helység	1674	helység	1751
helység	1596	helység	1677	helység	1755
helység	1597	helység	1678	helység	1756
helység	1601	helység	1679	helység	1757

helység	1604	helység	1680	helység	1758
helység	1605	helység	1684	helység	1765
helység	1606	helység	1685	helység	1766
helység	1609	helység	1686	helység	1767
helység	1615	helység	1687	helység	1768
helység	1616	helység	1688	helység	1773
helység	1650	helység	1690	helység	1774
helység	1651	helység	1691	helység	1775
helység	1652	helység	1692	helység	1776
helység	1657	helység	1700	helység	1778
helység	1658	helység	1704	helység	1781
helység	1660	helység	1741	helység	1782
helység	3084	helység	1742	helység	1783
helység	1784	helység	0104/9 megosztás után 0104/52 és 0104/53		helység 0186/2
helység	1785	helység	204		
helység	1786	helység	224		
helység	1789	helység	0104/12	helység	225
helység	1790	helység	0104/13	helység	226
helység	1791	helység	0104/14	helység	0229/2
helység	1792	helység	0104/16	helység	0229/3
helység	1793	helység	0104/18	helység	0229/13
helység	1794	helység	0104/21	helység	0229/18
helység	1797	helység	0104/22	helység	0230/2
helység	1798	helység	0104/23	helység	0261/2
helység	1799	helység	0104/24	helység	0273/2
helység	1809	helység	0104/25	helység	286
helység	1811	helység	0104/26	helység	0289/5
helység	1813	helység	0104/27	helység	0289/9
helység	1814	helység	0104/29	helység	0291/3
helység	1816	helység	0104/30	helység	0291/4
helység	1817	helység	0104/31	helység	0291/6
helység	1818	helység	0104/32	helység	0292/15
helység	1819	helység	0104/35	helység	0296/11
helység	1820	helység	0104/38	helység	0296/16
helység	1823	helység	0104/40	helység	0296/23
helység	1827	helység	04/23	helység	0296/28
helység	1828	helység	069/4	helység	0296/31
helység	1829	helység	069/23	helység	303
helység	1830	helység	069/103	helység	310

helység	1831	helység	097/16	helység	314
helység	1832	helység	129	helység	0320/3
helység	1833	helység	0177/1	helység	0320/4
helység	1834	helység	0179/2		
helység	1835	helység	0179/3		
helység	2016	helység	0179/4		
helység	2977	helység	0186/1		

helység1

023/6

helység2 042/21

helység1 023/7 helység2 042/29

helység1 023/9 helység3 055/5

helység1 046 helység3 058/23

helység1 064/6

[3] Az ajándékozási szerződés 2.) pontja szerint a felperes, mind ajándékozó ajándékba adta a megjelölt ingatlanokat egyeneságú rokonának, édesapjának, mind megajándékozottnak. A szerződés 4.) pontja alapján a felek megállapodtak abban, hogy az ajándékozó az ajándékozás tárgyát képező ingatlanokon és ingatlanhányadokon 10 év időtartamra haszonélvezeti jogot alapít. A szerződés 5.) pontjában az ajándékozó feltétlen és visszavonhatatlan beleegyezését adta ahhoz, hogy a megjelölt és az ajándékozás tárgyát képező ingatlanokra és ingatlanhányadokra a tulajdonjog a megajándékozott javára ajándékozás jogcímén bejegyzést nyerjen az ingatlan-nyilvántartásban az ajándékozó 10 év időtartamú haszonélvezeti jogával. A szerződés 6.) pontjában a szerződő felek megállapodtak abban, hogy a megajándékozott az ingatlanokat külön megállapodás alapján veheti birtokba.

[4] Ugyanezen a napon a felperes és a II. rendű alperes ajándékozási szerződést kötött – egyéb ingatlanok mellett - az alábbi ingatlanokra:

helység 0113/8 hrsz.

helység 0125 hrsz.

helység 0151 hrsz.

helység 0153 hrsz.

helység 0186/10 hrsz.

helység 0299 hrsz.

helység 0300 hrsz.

[5] Az ajándékozási szerződés 2.) pontja szerint a felperes, mind ajándékozó ajándékba adta a megjelölt ingatlanokat egyeneságú rokonának, édesanyjának, mind megajándékozottnak. A szerződés 4.) pontja alapján a felek megállapodtak abban, hogy az ajándékozó az ajándékozás

tárgyát képező ingatlanokon és ingatlanhányadokon 10 év időtartamra haszonélvezeti jogot alapít. A szerződés 5.) pontjában az ajándékozó feltétlen és visszavonhatatlan beleegyezését adta ahhoz, hogy a megjelölt és az ajándékozás tárgyát képező ingatlanokra és ingatlanhányadokra a tulajdonjog a megajándékozott javára ajándékozás jogcímén bejegyzést nyerjen az ingatlan-nyilvántartásban az ajándékozó 10 év időtartamú haszonélvezeti jogával. A szerződés 6.) pontjában a szerződő felek megállapodtak abban, hogy a megajándékozott az ingatlanokat külön megállapodás alapján veheti birtokba.

[6] Mindkét ajándékozási szerződést dr. ügyvéd (lakcím3) készítette és ellenjegyezte Helyen 2014. május 7. napján.

[7] A felperes és szülei között 2020 évben megromlott a viszony.

[8] A felperes keresetet terjesztett elő az alperesek ellen, melyben a Ptk. 6:237. § (3) bekezdése alapján az I., illetve II. rendű alperest kérte annak tūrésére kötelezni, hogy az I. rendű, illetve II. rendű alperesek tulajdonában álló, fent megjelölt ingatlanok tekintetében a felperes tulajdonjoga ajándékozás visszakövetelése jogcímén az ingatlannyilvántartásba 1/1 tulajdoni arányban bejegyzésre kerüljön.

[9] Keresetében előadta, hogy 2009-től magas vérnyomásban szenved, 2007-ben szívritmuszavart állapítottak meg nála, 2010-ben bal pitvari hipertrófiával diagnosztizáltak és a vastagbéléről többször polipot távolítottak el, illetve prosztatata problémákkal is küzdött. A felperes a meglévő és folyamatosan jelentkező új egészségügyi problémái miatt súlyosan szorongott. A súlyos egészségsszorongás, állandó betegségtudat, és a folyamatosan fellépő egészségügyi problémák következtében a felperesnél az az érzés alakult ki, hogy ő hamarosan meg fog halni. A szorongás és halálfélelem következtében megkérte szüleit, hogy ápolják, támogassák őt az egészségi állapotára tekintettel. Az alperesek biztosították őt a támogatásukról, ezért a felperes a segítségükkel számolva 2014-ben elajándékozta az alpereseknek a jelen per tárgyául szolgáló ingatlanokat. Hivatkozott rá, hogy az ajándékozási szerződéseket azzal a feltevéssel kötötte, hogy egészségi állapotának további romlása esetén a szüleitől gondoskodásra, támogatásra számíthat. Az alperesek biztosították a felperest, hogy szükség esetén a segítségére lesznek, róla gondoskodni fognak, mely nyilatkozatuk nélkül az ajándékozásra nem került volna sor. Az ajándékozási szerződés megkötése után az alperesek eleinte támogatták, gondoskodtak róla, hogy a megfelelő orvosi ellátást megkapja. Az alperesek támogatása az idő elteltével azonban teljesen abbamaradt, a felperes az egészségének romlása ellenére sem számíthatott a szülei segítségére. Előadta, hogy a tüdején 2018-ban egy jóindulatú daganatot fedeztek fel, melynek következtében a tüdejének bal feléből 10 %-ot a daganattal együtt eltávolították. Az alperesek sem az onkológiai vizsgálatok alatt, sem a daganat eltávolítása után nem támogatták a felperest, a daganatot eltávolító műtét után a felperest meg sem látogatták. A peres felek között a kapcsolat megromlott, az alperesek a felperessel egyáltalán nem tartják a kapcsolatot, tehát az a feltevés, melyre hivatkozva az ajándékot átadta a felperes, véglegesen megghiúsult.

[10] A felperes személyes meghallgatása során előadta, hogy van 4 gyermeke, a lánya 30 éves, a fiúgyermekei 28, 20 és 16 évesek. Van továbbá 2 testvére, testvér 1 és testvér 2. Nyilatkozata szerint az édesanyja mindig azt sulykolta, hogy „ránk mindig számíthatsz, mindenben támogatunk téged”, eszébe sem jutott feltételrendszer állítani. Az édesanyja sugallta, hogy náluk jobb helyen lesz a vagyon, mert mi lesz, ha a lánya férjhez megy, akkor a férje mit csinál a vagyonnal, illetve, hogy a fia elkezdene a nagy vagyon miatt drogozni. Ő az anyja sugallatára féltette a gyermekeit a vagyontól, a szüleiben pedig feltétel nélkül megbízott. Az édesanyja, mint kiderült, sírva felhívta testvér 2ot, hogy mentse meg testvér 2 őket tőle (felperestől) és S.E.től. Ami miatt megromlott a szüleivel a viszony, hogy testvér 2 1 milliárd Ft-ot kicsalt tőle, valamint testvér 1 bátyja azt mondta, hogy „meddig akarod még ezt a vén kurvát kerülgetni, neked a lányát kellene kúrnod”. Ezt a barátnőjére, S.E.re mondta.

Előadta, hogy akkor még neki nem tűnt fel, hogy nem látogatja meg az édesanyja a kórházban, gondolta, hogy 3 napig van csak bent, minek jönne. A fenti beszélgetés 2019. novemberében vagy decemberében hangzott el, azonban a felperes számára csak 2020. márciusában derült ki, hogy ők rosszban vannak. Egy vagy másfél év múlva tudta csak meg, hogy az édesanyjaék felhívták testvér 2ot. Ő azóta nem tudott a szüleinek megbocsátani.

[11] Nyilatkozata szerint két oka volt az ajándékozásnak, az édesanyja sulykolta, hogy majd ők lesznek azok, akik megvédik és ápolják őt, továbbá ő a gyermekeinek nem akarta túl korán adni a vagyont. Azért a szüleinek ajándékozta az ingatlant, hogy a vagyon jó kezekben legyen, és ne kerüljön rossz kezekbe, mert akkor még a gyerekei huszonévesek voltak. Ő 2014-ben még nem akarta, hogy a gyermekei legyenek ezek az ingatlanok, úgy gondolta, hogy a gyerekeknek élményt kell adni és taníttatni kell őket. Az édesanyja pedig, amikor ő hipochonder lett, folyamatosan mondta, hogy "ránk számíthatsz". Nem gondolkodott azon, hogy az ajándékozás nélkül támogatnák -e a szülei. A szülei mondták, hogy támogatják őt, ő mondta, hogy ő pedig nekik fogja adni ezeket az ingatlanokat. Az édesanyja mondta is, hogy ha bármi történik, ez lesz az majd, ami a meggyógyítását fedezi. Az is hozzájárult a vagyon elajándékozásához, hogy ő alpolgármester volt, és politikusként ciki olyan hosszú vagyonynyilatkozatot tenni. Arra már nem emlékezett, hogy hol kötötték a szerződést, ki volt ott, de úgy nyilatkozott, hogy ha ügyvédnő volt, akkor dr. ügyvédnő volt, mert ő intézte a földügyeket. Azt hiszi, beszéltek erről az ügyvédnővel, hogy miért került sor az ajándékozásra. Az édesanyja, illetve édesapja volt az, akiknek az életét is odaadta volna, ő ezért nem is tett feltételeket a szerződésbe, hanem azt mondta, hogy tessék itt van. Előadta, hogy amikor kiderült, hogy az édesanyja hívta rá testvér 2ot, ő onnantól már semmivel nem kereste őket. Az ápolás arra vonatkozott volna, hogy amikor már magatehetetlen lesz, akkor ők segítenek, de nem volt olyan helyzet, hogy ő magatehetetlen volt. A műtétről tudtak a szülei, hiszen ő mindenről tájékoztatta őket, de nem jöttek őt meglátogatni.

[12] Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Előadták, hogy a keresetlevélben pontosan ki nem fejtett elvárást, feltevést sem a szerződéskötéseket megelőzően, sem azok felek általi aláírásakor a felperes nem tárta fel, ilyet nem adott elő. Arról, hogy ilyen rossz mentális, pszichés állapotban lenne a felperes, a testvéreit, szüleit a keresetét megelőzően korábban, illetve a tárgyi ajándékozásakor nem tájékoztatta, segítséget, gondoskodást tőlük nem kért. A felperes által most az ajándékozások kiváltó okaként állított, halálszorongást kiváltó súlyos egészségügyi és pszichés állapotáról és különösen arról, hogy a felperes az alperesek segítségére szorulna, vagy egyáltalán arra számítana ezek elhárításában, kezelésében, az alperesek tudomással egyáltalán nem bírtak. A felperes olyan segítséget, támogatást, melyet az alpereseknek módjában lett volna megadni és ne tették volna meg, a felperes soha nem kért. Erre vonatkozó konkrét tényállítást a felperes sem ad elő a keresetében. Amennyiben az a legkisebb mértékben is az alpereseken állna, úgy természetesen ők szülőként mindenkor gondoskodnának arról, hogy a felperes a megfelelő orvosi ellátást megkapja. Hangsúlyozták, hogy az alperesek semmilyen, a felperes által állított gondoskodásukról nem biztosították a tárgyi ajándékozási szerződések megkötésével összefüggésben a felperest, ilyen alperesek számára kifejezett kíváncsi a felperes részéről az ügyletek megkötésekor fel sem merült. Ettől függetlenül az alperesek az elvárható, a felperes egészségének, boldogulásának megőrzéséhez nyújtható segítséget, támogatást, gondoskodást – különösen a felperes ezirányú kérésére – mindenkor biztosítanak. Az alperesek nem szakították meg a kapcsolatot a felperessel, ha szükség lenne az ápolására, akkor ők megtennék. A felperesnek van 4 gyermeke, 2 nagykorú gyermeke, amennyiben ápolásra lenne szüksége, nem feltétlenül az öreg szüleitől venné azt igénybe.

[13] Az I. rendű alperes személyes meghallgatása során előadta, hogy 2014-ben történt ez az ajándékozás, ők azt elfogadták. Belőlük kinézte, hogy gondoskodnak a gyerekeiről meg az

egész családról. Azt a felperes nem mondta, hogy miért adja, szóba sem jött, hogy ezért neki van valami elvárása. Akkor úgy látta jónak, hogy ha ők óvják a családi vagyont. Arra már nem emlékezett, hogy az irodájukban voltak-e, vagy a felperesnél, a cég irodájában voltak talán. Ő volt ott, a felesége, az ajándékozó és az ügyvédnő. Elő volt már készítve a szerződés, ott nem hangzott el semmi, csak aláírták és kész. Ők nem tulajdonítottak nagy jelentőséget ennek, nem volt rá nekik különösebb szükségük. Ez azóta nem is került szóba, csak körülbelül 2020-ban mondta a felperes, hogy kéri vissza. A tudomást után a mama meg akarta őt látogatni, de ő azt mondta, hogy ne menjen, mert más valakit vár. testvér 1 azonban bement és meglátogatta. Úgy nyilatkozott, hogy ha kéne róla gondoskodni, most is gondoskodnának róla, de ő nem kereste meg őket. Hogy gondoskodni kell róla, szó sem volt ilyesmiről, a szerződés aláírásakor sem hangzott el ilyen, de ha szüksége lenne rá a felperesnek, ő most is gondoskodna róla. Arra a kérdésre, hogy a felperes által megjelölt tanúkkal beszéltek -e arról, hogy az ajándékozás elvárás fejében történt, úgy nyilatkozott, hogy ilyen szóba sem került.

[14] A II. rendű alperes előadta, hogy nem tudja már, hol kötötték a szerződést. Valószínűleg az irodában kötötték, a papírokat hozta az ügyvédnő és aláírták. Nem volt beszéd, hogy miért meg hogy, még az sem biztos, hogy szólt, hogy ilyet alá fognak írni. Nem mondta, hogy miért adja oda, nem mondott semmit, hogy elvárna valamit ezért. Ők ketten voltak ott, az ügyvédnő és felperes becézve Biztos, hogy nem mondott semmit az ügyvédnő. Úgy nyilatkozott, hogy ha rászorulna, persze, hogy gondoskodnának róla. Bárkinek, ha segítség kell, orvost is, de hál Istennek nem kellett. Ők tartották vele a kapcsolatot telefonon, mondta is, hogy megy be a műtetre a kórházba, ő pedig mondta, hogy bemegy meglátogatni, de a felperes azt mondta, hogy ne menjen be, mert vár valakit. Telefonon ők tartották a kapcsolatot. Arra a kérdésre, hogy a felperes által megjelölt tanúkkal beszéltek -e arról, hogy az ajándékozás elvárás fejében történt, úgy nyilatkozott, hogy ő biztosan nem beszélt ilyenről.

[15] A törvényszék a rendelkezésre álló iratok, felek nyilatkozatai alapján megállapította, hogy a felperes keresete az alábbiak szerint alaptalan.

[16] A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:237. § (3) bekezdése alapján az ajándékozó visszakövetelheti az ajándékot, vagy követelheti az ajándék helyébe lépett értéket akkor is, ha a szerződő felek számára a szerződéskötéskor ismert olyan feltevés, amelyre figyelemmel az ajándékozó az ajándékot adta, utóbb véglegesen meghiúsult, és e nélkül az ajándékozásra nem került volna sor.

[17] A feltevés ajándékozáskori fennállását illetően a bírói gyakorlat következetes abban, hogy az ajándék visszakövetelésére e jogcímen kizárólag akkor kerülhet sor, ha a visszakövetelés alapjául szolgáló feltevést az ajándékozó kifejezetten vagy legalább a megajándékozott által kétséget kizáróan felismerhető módon kinyilvánítja. E körben elsősorban az ajándékozás időpontjában fennállott, és az ajándékozó szándékát döntően meghatározó kíváncsalat kell bizonyítani, mely nem azonosítható az ajándékozó általános erkölcsi elvárásaival, hanem konkrétan kinyilvánított, a megajándékozott számára is felismerhető feltevést kell kifejezésre juttatni.

[18] E körben a felperest terhelte annak a bizonyítása, hogy az ajándékozás időpontjában az alperesek által is felismerhető módon az alperesek tudomására hozta azt a feltevését, hogy őt az állapota további romlása esetén támogatni fogják, róla gondoskodni fognak, és az alperesek ennek tudatában kötöttek vele szerződést, továbbá, hogy e lényeges körülményre vonatkozó feltevés nélkül az ajándékozásra kétséget kizáróan nem került volna sor, valamint azt, hogy a feltevése véglegesen meghiúsult.

[19] A felperes a perben nem bizonyította a keresetlevélben állított feltevés ajándékozáskori meglétét, annak az alperesekkel történő közlését, továbbá azt sem, hogy e feltevés nélkül az ajándékozásra nem került volna sor, illetve hogy a feltevés véglegesen meghiúsult volna. Maga a felperes nyilatkozott úgy a személyes meghallgatása során, hogy azért ajándékozta a

szüleinek az ingatlanokat, mert 2014-ben még nem akarta, hogy ezek az ingatlanok a gyermekeié legyenek, nem akarta túl korán a gyermekeinek adni a vagyont. Azért a szüleinek ajándékozta, hogy a vagyon jó kezekben legyen és ne kerüljön rossz kezekbe, mert akkor még a gyermekei huszonévesek voltak. Emellett az ajándékozás oka volt az is, hogy alpolgármesterként ne kelljen olyan hosszú vagyonynyilatkozatot tennie. A felperes és az I. rendű alperes arra egybehangzóan nyilatkozott, hogy a felperes az alpereseknél látta jónak a vagyon kezelését.

[20] A felperes hivatkozott ugyan rá, hogy az édesanyja súlykolta, hogy majd ők lesznek azok, akik megvédik, ápolják őt, azt azonban ő maga sem állította, hogy közölte az alperesekkel, hogy azzal a feltevessel ajándékozta oda számukra az ingatlanokat, hogy az állapota rosszabbodása esetén őt támogatni fogják és róla gondoskodni fognak. Arra a kérdésre, hogy ajándékozás nélkül nem számított rá, hogy támogatják a szülei, a felperes úgy nyilatkozott, hogy ő ezen nem is gondolkodott. Ezt követően ugyan hivatkozott arra, hogy eszébe jutott, hogy beszélt erről édesanyjával, hogy ha bármi is történik, ez lesz az majd, ami a meggyógyítását fedezi, azonban ezen állításával szemben a II. rendű alperes azt nyilatkozta, hogy nem volt róla szó, hogy a felperes miért adja ezeket az ingatlanokat.

[21] Másrészt amennyiben bizonyította volna a felperes az ajándékozáskori feltevés fennállását, a feltevés kapcsán maga a felperes nyilatkozott úgy, hogy az ápolás arra vonatkozott volna, hogy amikor már ő magatehetetlen lesz, akkor a szülei segítenek, de nem volt olyan helyzet, hogy ő magatehetetlen volt. Így a felperes által állított feltevés szerinti ápolásra, gondozásra még nem is kerülhetett sor. Mind az I., mind a II. rendű alperes egybehangzóan úgy nyilatkozott, hogy bár semmilyen feltevést nem közölt velük a felperes, azonban amennyiben szüksége lenne rá a felperesnek, ők ápolnák, gondoskodnának róla. Így amennyiben bizonyítottan fennállt volna a felperes által hivatkozott feltevés, és ezt az alperesek tudomására is hozta volna, akkor sem lenne megállapítható az, hogy a feltevés véglegesen megghiúsult. Azonban a bíróság álláspontja szerint nem is életszerű az, hogy a felperes az idős szüleitől számított volna ápolásra, gondozásra arra az esetre, ha magatehetetlen állapotba kerülne, nem pedig a négy gyermekétől, vagy a testvéreitől.

[22] Mindezek alapján az ajándék visszakövetelésének fentebb idézett törvényi feltételei nem állnak fenn, ezért a törvényszék a felperes ajándék visszakövetelésére irányuló keresetét elutasította.

[23] A törvényszék a tanúk meghallgatására irányuló bizonyítási indítványokat, mint szükségtelent elutasította, figyelemmel az ajándékozás okai tekintetében a felperes személyes meghallgatása során előadottakra. Ennek kapcsán a bíróság visszautal a [19] és [20] bekezdésben írtakra. Erre figyelemmel a per érdemi eldöntése szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a felperes családi beszélgetések alkalmával mit mondott az általa állított feltevésről és annak az alperesekkel való közléséről az általa meghallgatni kért tanúknak. Így az alperesek által indítványozott tanú meghallgatása is szükségtelen volt. Az alperesek pedig úgy nyilatkoztak, hogy ilyenről ők senkivel, így a felperesek által megjelölt tanúkkal sem beszéltek. Emellett a felek egybehangzó nyilatkozata alapján a szerződés megkötésekor a szerződő feleken és a szerződést ellenjegyző ügyvéden kívül más nem volt jelen, így arról közvetlen tudomással nem bírhattak, hogy a szerződéskötés során mi hangzott el. Az alperesek a szerződést ellenjegyző ügyvéd számára a titoktartási kötelezettség alóli felmentést nem adták meg, így a szerződést ellenjegyző ügyvéd meghallgatására ez okból sem kerülhetett sor. A felperes azonban a személyes meghallgatása során maga sem állította, hogy a szerződéskötés során az alperesek tudomására hozta volna az általa állított feltevést. A felperes a tárgyalás berekesztésére való figyelmeztetést követően hivatkozott rá, hogy ő beszélt az ügyvédnővel és az ügyvédnő azt mondta, hogy tanú3 és tanú2 is ott voltak a szerződéskötéskor, ezt azonban a felek korábbi egybehangzó előadása cáfolja.

[24] A felperes teljes mértékben elvesztette, így köteles az alperesek perindítással felmerült perköltsége megfizetésére a Pp. 83. § alapján.

[25] A törvényszék az alpereseknek a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés alapján számított perköltségét a (6) bekezdés alkalmazásával mérsékelte és azt a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység – ellenkérelem készítése, három tárgyaláson való jelenlét, írásbeli nyilatkozat készítése – alapján mérlegeléssel állapította meg 1.000.000.- Ft + ÁFA összegben.

[26] Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontján alapul.

Balassagyarmat, 2023. május 4.

dr. Barsi Ildikó s.k.

bíró